

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2009. évi január hó 16. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A másodfokú bíróság a hivatali visszaélés büntette miatt a **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Somogy Megyei Bíróság B.142/2008/12. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a pótmagánvádlójelentett be fellebbezést a vádlottbüntetőjogi felelősségének megállapítása és vele szemben büntetés kiszabása érdekében.

A pótmagánvádló fellebbezését a másodfokú eljárásban is fenntartotta, míg a vádlott védője az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A másodfokú bíróság a jogorvoslattel megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése alapján a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be.352.§ (1) bekezdésének a) pontjára figyelemmel az iratok tartalma alapján mindössze azzal egészítette ki, hogy a vádlottaz árverési hirdetményről szóló irat ismételt kézbesítését 2006. június 21-én rendelte el, miután az első kézbesítés sikertelenségét követően „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza a végrehajtóhoz. Az irat ismételt kézbesítése sem vezetett azonban eredményre, mivel azt a pótmagánvádlókkor sem vette át.

Az ekként kiegészített tényállás most már mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az hiánytalan, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz.

Az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, melynek során beszerezte és megvizsgálta a tényállás megfelelő felderítéséhez szükséges bizonyítékokat. Azok részletes és a logika szabályainak megfelelő értékelésével adott számot ténymegállapításairól.

Helyesen ismerte fel az ügynek azokat a ténybeli szempontból lényeges mozzanatait, amelyek a jogi értékelés vonatkozásában jelentőséggel bírtak, és a tényállást ennek figyelembevételével derítette fel.

Nevezetesen okirati bizonyíték támasztotta alá a pótmagánvádlófelhívásának tényét, személyi számának közlésére. Az erről szóló okiratot 2005. december 1-jén vette át, amelyet az általa aláírt tértivevény igazol. A személyi szám közlésére szóló felhívásnak csak több mint fél évvel később, 2006. július 5-én tett eleget, melyről a végrehajtó előtt a bejelentéskor készült irat áll rendelkezésre. Tényként volt megállapítható az is, hogy a végrehajtó helyettes a személyi szám több hónapos késéssel történt bejelentésének napján intézkedett a végrehajtási jog bejegyzése iránt. Nem merült fel arra vonatkozó adat sem, hogy a pótmagánvádlószemélyi száma más iratok között a végrehajtó rendelkezésére állt volna. A fenti körülményeket mind a vádlott, mind a végrehajtó helyetteseként eljáró tanú1 előadásában alátámasztotta.

A pótmagánvádló az árverés tényéről, és annak közeljövőben várható lebonyolításáról tudomással bírt, hiszen az árverési értékbecslésről készült okiratot átvette. Nem vitatható az sem, hogy az árverési hirdetmény kézbesítésére is szabályszerűen került sor, a kézbesítés két esetben történt megkísérlésével. Még a második kézbesítési kísérlet is az árverés időpontja előtt megtörtént. Nem merült fel megalapozott adat arra vonatkozóan sem, hogy a vádlotta hivatalos minőségen túl is kapcsolatban állt volna **tanú2** árverési vevővel.

A fenti körülményeket értékelve az elsőfokú bíróság megalapozottan vetette el a pótmagánvádló, illetve jogi képviselője által vitatott tényeket és a fent írt kiegészítéssel megalapozott tényállást állapított meg, amely a Be.352.§ (2) bekezdése alapján irányadó volt a fellebbezési eljárásban is.

A Btk.225.§-ában meghatározott hivatali visszaélés büntette miatt az a hivatalos személy vonható felelősségre, aki azért, hogy jogtalan hátrányt okozzon vagy jogtalan előnyt szerezzen, hivatali kötelességét megszegi, hatáskörét túllépi, vagy hivatali helyzetével egyébként visszaél.

A bűncselekmény megállapításához tehát egyrészt a hivatali kötelesség megszegése, hatáskör túllépése, vagy hivatali helyzettel egyéb módon történő visszaélés bizonyításán túlmenően a célzat megvalósulására is szükség van; az elkövetőnek jogtalan előnyszerzés, illetve a jogtalan hátrányokozás céljából kell cselekednie. A konkrét esetben ez azt jelenti, hogy a hivatali kötelesség megszegésére annak érdekében kerüljön sor, hogy a pótmagánvádlójogtalan hátrányt szenvedjen, vagy esetlegesen az árverési vevő jogtalan előnyben részesüljön.

Az irányadó tényállás szerint az elkövetési magatartás bizonyítása sem állapítható meg. Nem bizonyított tehát, hogy a vádlotthivatali kötelességét megszegte, hatáskörét túllépte, vagy hivatali helyzetével egyéb módon visszaélt volna. Ez a körülmény már önmagában is indokolta a bűncselekmény hiányában történő felmentő rendelkezés meghozatalát. Ezen túlmenően azonban a pótmagánvádló közlésén, illetve beadványaiban szereplő adatokon túlmenő tények sem utaltak megalapozottan a célzat megvalósulására.

Az elkövetési magatartás, illetve a célzat bizonyítása hiányának eljárásjogi következményeit a pótmagánvádlónak kell viselnie.

A kifejtettek alapján az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor a vádlottat az ellene emelt vád alól a Be.6.§ (3) bekezdésének a) pontjában írt okból bűncselekmény hiányában felmentette, ezért a másodfokú bíróság a Be.371.§ (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokainál fogva helybenhagyta.

P é c s, 2009. január 16.

Dr.Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr.Halász Etelka s.k. előadó bíró, Dr.Tóth Sándor s.k. bíró

A Somogy Megyei Bíróság B.142/2008/12. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.174/2008/5. számú végzése folytán a 2009. évi január hó 16. napján jogerőre emelkedett.

.Krémer László s.k.
a tanács elnöke